

ਨਿਯਮ. ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਲਬੋ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਦੇਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲਾਭ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਐਚਐਨ ਸੇਠ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਐਮਐਸ ਲਿਹਰਹਾਨ ਜੇ.

ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਅਗਰਵਾਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ, -
ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1986 ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕੇਸ ਨੰ. 48

12 ਅਗਸਤ 1987

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XLIII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 271(1)(c), 275— ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ — ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ — ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ — ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 275 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਇਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਰਾ 8)।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਗ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਜਾਂ ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਸਵਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਰਾਏ ਲਈ ਕੇਸ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ।

(ਪਰਾ 11)।

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 (ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1972-73) ਦੀ ਧਾਰਾ 256(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਬੈਂਚ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ :-

- (1) ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਿਚ ਸਹੀ ਹੈ।

ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਅਗਰਵਾਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ
, ਪਟਿਆਲਾ (ਐਚ.ਐਨ. ਸੇਠ, ਸੀ.ਜੇ.)

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 271(1)(c) ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 275 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ 156 ਅਧੀਨ ਮੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਭਾਵੇਂ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 20 ਦਸੰਬਰ, 1977 ਨੂੰ

- (2) ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਧਾਰਾ 275 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (3) ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੇਟ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਮਾਲੀਆ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ।
- (4) ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸ/ਸ੍ਰੀ ਨਿਰਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਝੂਠਾ ਝੂਠਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀ।
- (5) ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਸਿਰਫ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ HUF ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਪੂੰਜੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਸ.ਐਸ.

ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਏ.ਕੇ. ਮਿੱਤਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਚ.ਐਨ.ਸੇਠ, ਸੀ.ਜੇ.

(1) ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 256 (2) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੈਸਰਜ਼ ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਅਗਰਵਾਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲੁਧਿਆਣਾ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਉਣ-ਕਰ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪੰਜ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਕਿ 23 ਫਰਵਰੀ, 1985 ਦੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਲ 1972-73 ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ: -

1. ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ।

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1988)

27 ਮਾਰਚ, 1976 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 271 (1) (ਸੀ) ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 156 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ 156 ਅਧੀਨ ਮੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਭਾਵੇਂ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 20

ਦਸੰਬਰ, 1977 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ.

2. ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਰਮਾਨੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਧਾਰਾ 275 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
3. ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਜ਼ਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ।
4. ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਸ/ਸ਼੍ਰੀ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਝੂਠਾ ਝੂਠਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀ।
5. ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਸਿਰਫ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ HUF ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਪੂੰਜੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਨ।

(2) ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1972-73 ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸਨੇ ਕੁੱਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਐਕਸਪੈਲਰ ਪਾਰਟਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ 39,435. ਇਸ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਰੁ. 8,510 ਸ਼੍ਰੀ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਕਮ ਰੁਪਏ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 6,919। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ। 15,429 ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦਾ ਖਰਚਾ. ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਰਵਸ਼੍ਰੀ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 15,429 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ , - ਉਸਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ

ਮਿਤੀ 28 ਮਾਰਚ, 1974 ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਰੁਪਏ ਦੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। 15,429 ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 (1) ਅਤੇ 273 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 27 ਮਾਰਚ, 1976 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 (1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ 1000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ। 15,429 ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਨੇ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 27 ਮਾਰਚ, 1976 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 (1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਲ ਅਤੇ ਨੌਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 20 ਦਸੰਬਰ 1977 ਨੂੰ ਅਸੈਸੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਸੈਸੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ: -

“ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ 20 ਦਸੰਬਰ, 1977 ਨੂੰ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਬਿਨਾਂ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਆਈਟੀਓ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। . ਇਸ ਲਈ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 15,429 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(3) ਥੀ ਰੈਵੇਨਿਊ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਖੋਜ ਦੀ ਸਹੀਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਖੋਜ ਦੀ ਸਹੀਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਕਿ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

- (4) ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 23 ਫਰਵਰੀ 1985 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀ

ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਹੁਕਮ 27 ਮਾਰਚ, 1976 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 275 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਸੀ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਕਿ 12 ਦਸੰਬਰ, 1977 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਇੱਕ ਤਾਰੀਖ ਜੋ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 275 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸੀ)। ਇਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ

Durga Dass Aggarwal and Company, Ludhiana v. Commissioner of Income Tax, Patiala (H. N. Seth, C.J.)

ਵਿੱਚ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਧਾਰਾ 275 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 275 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ, ਇਸ ਲਈ, ਮਾਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

§51 ਦੀ ਹੋ ਕੇ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 256 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਆਈਯੂਡੀ ਟ੍ਰੈਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਰਿਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੰਜ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮੁੜ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਗਲੇ ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ ਨਾ ਕਿ +ਹੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਜੋ ਕਿ ਮਾਲੀਆ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਵਿਰੋਧਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਇਸ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮੁਢਲਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 156 ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਇੱਕ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 275 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸਿਰਫ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨੈਰੀਓਡ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਯੋਗ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 3 ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਲਈ ਸਿਰਫ ਨਤੀਜਾਵਾਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਅੱਗੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 256 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੀਓਟ ਕੀਤਾ।

(6) ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਹੁਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 256 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਸੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਐੱਨ.ਆਰ.ਵੀ.ਐੱਸ.

(7) ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਬਾਰੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਸਵਾਲ ਜੋ ਕਿ ਸਰਵਸ਼੍ਰੀ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਫਰਜ਼ੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕੀ ਸਰਵਸ਼੍ਰੀ ਨਿਰੰਜਨ ਸਮਾਘ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਸੈਸੀ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬੁਲਾਵਾਂ।

(8) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਆਈਵੀਆਰਸੀਐਨ 27, i970 ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਆਰਡਰ ਬੈਲ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟਨੇਰੇਨਰ ਯੂਨਾਏਟਿਡ ਸੈਕਸ਼ਨ 270 of the ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਿਸ਼ਟਰ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਵਿਯੂਏਟੀਆ ਖੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਸਬੰਧੀ ਮੰਗ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 270 ਨਾਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਲੰਬੇ ਬਦਲਾਅ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੁਚ ਪੀਰੀਅਡ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ when the mine unsigned ਸੀ।

(.y) ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961, ਧਾਰਾ 271 (j) (ਐਕਟ ਦੇ ਸੀਜੇ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ, ਹੁਣ ਵੀ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਉਲਫਿਸਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਦੀ

ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 (1) (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੰਗ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਲ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੁਰਮਾਨੇ, ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਉਠਾਉਣਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 (1) (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਟਾਈਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦਾ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਦੋਵੇਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਗ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 271 (1) (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਪਣੇ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਮੰਗ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ! ਆਰਡਰ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਮਾਸ਼ਰੀਕਰ ਮਿਸ਼ਰਾ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, (1) ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੱਧ ਦੀ ਇੱਕ ਬੈਚ

(1) (1982) 29 ਕਰ. ਟੈਕਸ ਰਿਪੋਰਟਰ 71.

ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਅਵੈਧ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਸ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੂਹਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਪੈਨਲਟੀ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਨੋਟਿਸ ਪੈਨਲਟੀ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਖੇਮਚੰਦ ਰਾਮਦਾਸ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਬਥੇ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, (2) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਦੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ :

“ਵੈਧ ਹੋਣ ਲਈ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੁਪਰ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਲਗਭਗ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ, ਜੇਕਰ ਉਸੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਪਰ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਮੰਗ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਵੀ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 (1) (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਅਵੈਧ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਸੁਪਰ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਦੇਰੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

(10) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਸਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋਖਿਆ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੰਗ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ 5 ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਲ, ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪੀਲੀ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਕੇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 (1) (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਆਫ਼ ਡਿਮਾਂਡ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਉਪਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 256 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਮੰਗਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ।

Durga Dass Aggarwal and Company, Ludhiana *v.* Commissioner of
Income Tax, Patiala (H. N. Seth, C.J.)

ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਪਰ ਹੋਰ ਕਿਤੇ।

(2) (1934) 2 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 216.

ਸਾਧੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਡੀ.ਵੀ. ਸਹਿਗਲ, ਜੇ.)

(11) ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੰਗ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਆਯਾਤ ਜਾਂ ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਪੀਲੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 (1) (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਠਾਈ ਗਈ ਮੰਗ, ਨੁਕਸਦਾਰ ਹੈ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਵੈਧ ਜਾਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ - ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਰਾਏ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਸਵਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(12) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਾਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 256 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਜੋ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡੀਵੀ ਸਹਿਗਲ ਜੇ.

ਸਾਧੀ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1986 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 58 ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ।

17 ਅਗਸਤ 1987

ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ (1872 ਦਾ I)— ਧਾਰਾ 78(6) ਅਤੇ 86— ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਪੰਜਾਬ) ਆਰਡਰ, 1947— ਧਾਰਾ 13— ਭਾਰਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਕਾਨੂੰਨ (1947 ਦਾ XXX)— ਧਾਰਾ 9— ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਪੀ -ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ— ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਾਪੀ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ।

ਨੋ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਪੰਜਾਬ) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। 1947, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 86 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢੋ, ਅਤੇ